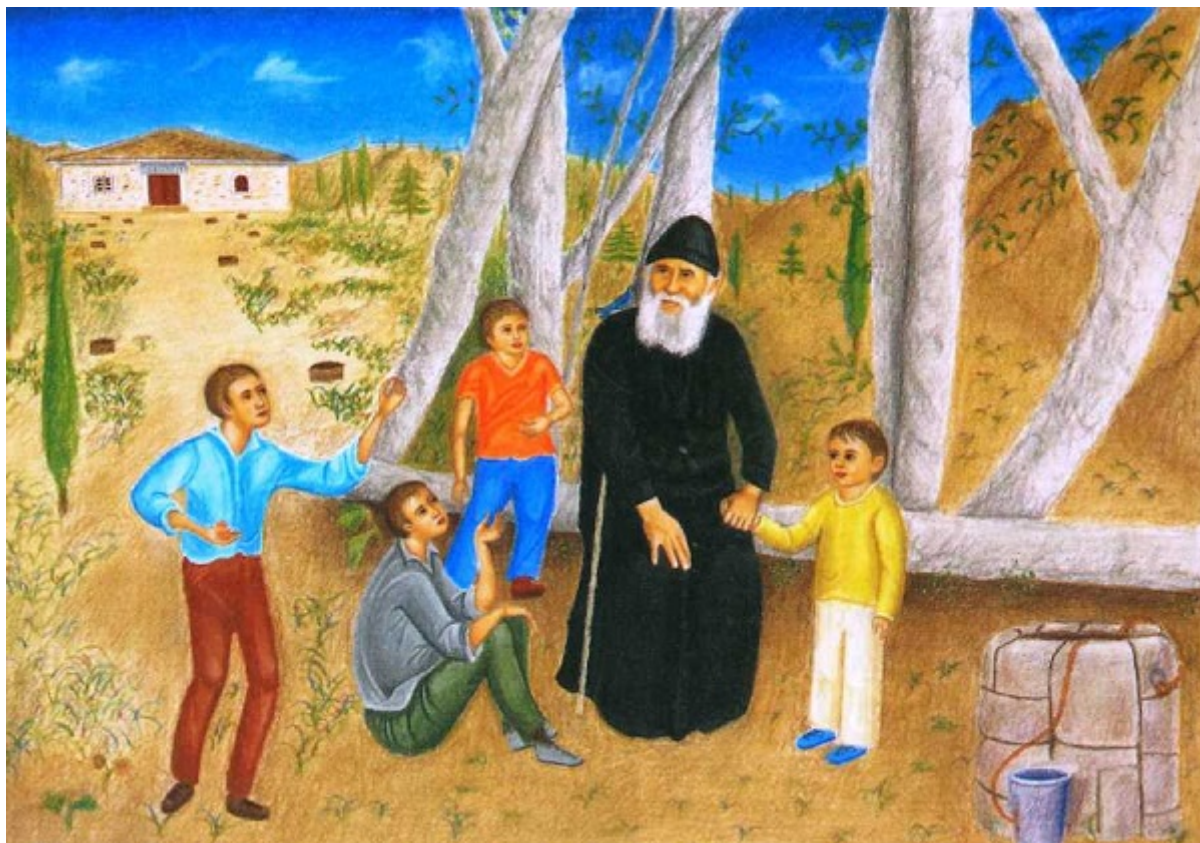
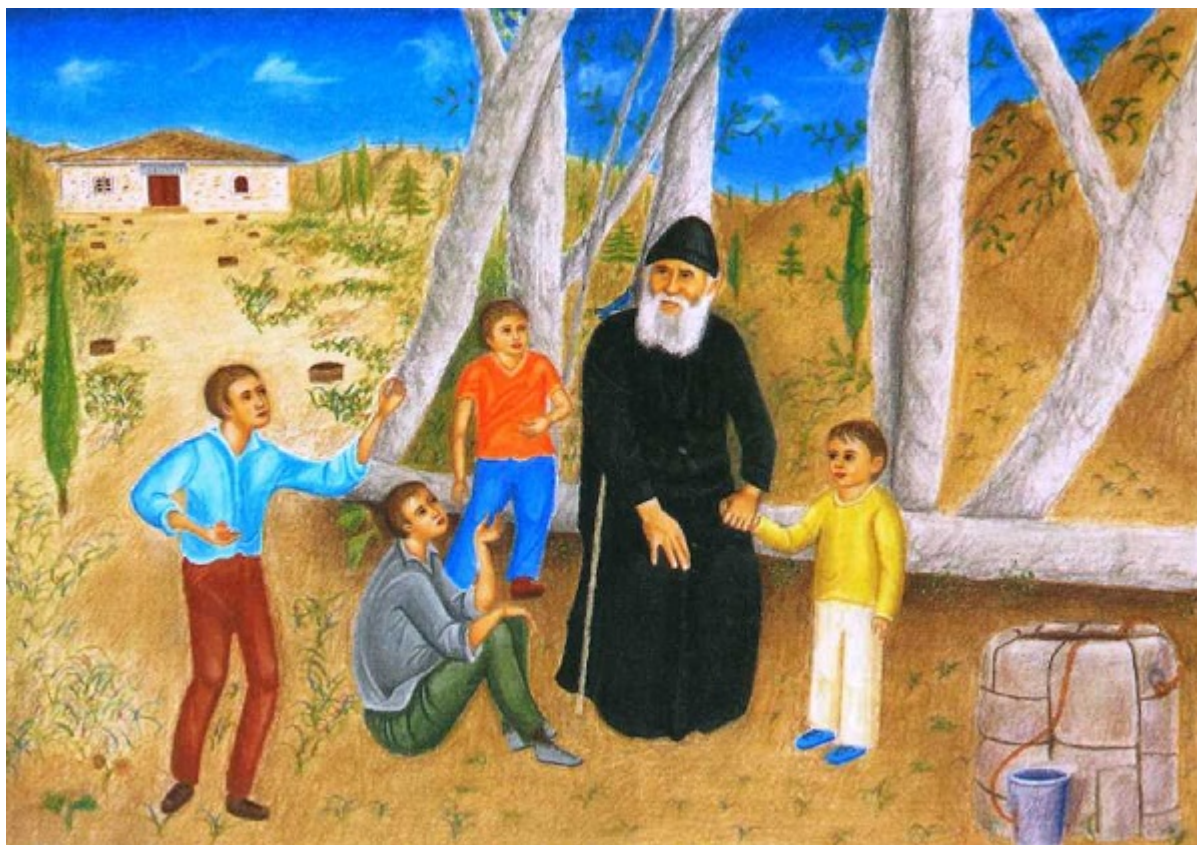

23 Νοεμβρίου 2018

Ο Χριστός μας δίνει τη δυνατότητα να μιλάμε μαζί Του

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

- Γέροντα, ο καημός και ο πόνος μου είναι το θέμα της προσευχής. Βρίσκομαι πολύ πίσω. Τι να κάνω;

- Να μιλάς αυθόρμητα στον Χριστό, στην Παναγία, στους Αγγέλους, στους Αγίους, όπου κι αν βρίσκεσαι, και να τους λες ό,τι θέλεις. «Χριστέ μου, να λες, Παναγία μου, τη διάθεσή μου την ξέρεις. Βοήθησέ με!». Έτσι απλά και ταπεινά να τους μιλάς συνέχεια για ό,τι σε απασχολεί και ύστερα να λες την ευχή: «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με».

- Γέροντα, δεν προσεύχομαι συγκεντρωμένα.

- Όταν προσεύχεσαι, να σκέφτεσαι με ποιον μιλάς. Μιλάς με τον Θεό! Μικρό πράγμα είναι αυτό; Σε ένα επίσημο πρόσωπο με πόση προσοχή μιλάει κανείς! Προσέχει να μην πει καμιά ανοησία, πότε - πότε μπερδεύεται και η γλώσσα του από συστολή. Ε, από τη στιγμή που προσέχει κανείς τόσο πολύ, όταν μιλάει με έναν άνθρωπο, πόσο πιο προσεκτικός πρέπει να είναι, όταν μιλάει με τον Θεό; Βλέπεις, ακόμη και ένα μικρό παιδί, όταν πηγαίνει να μιλήσει στον πατέρα του ή σε έναν ηλικιωμένο, πηγαίνει με συστολή. Αν πρόκειται να μιλήσει στον δάσκαλό του, που τον φοβάται και λίγο, πλησιάζει με πιο μεγάλη συστολή. Κι εμείς, τώρα, μιλάμε με τον ίδιο τον Θεό, με την Παναγία, με τους Αγίους, και να μην το καταλαβαίνουμε;

- Πριν έρθω, Γέροντα, στο μοναστήρι, τον Μοναχισμό τον είχα συνδέσει με την προσευχή. Τώρα όμως δυσκολεύομαι στην προσευχή και την θεωρώ το πιο δύσκολο και κουραστικό έργο.

- Εσύ φιλόλογος δεν είσαι; Σου αρέσει να μιλάς, και δεν κουράζεσαι να κουβεντιάζεις με τους ανθρώπους. Με τον Χριστό όμως, που καταδέχεται να κουβεντιάσει μαζί σου, κουράζεσαι να μιλάς και σου φαίνεται δύσκολο. Δεν είναι βαρύ αυτό; Σαν να λέει κάποιος: «Ωχ, τώρα πρέπει να πάω να μιλήσω με τον βασιλιά. Δεν έχω όρεξη, αλλά τι να κάνω; Θα πάω». Ο Χριστός μας δίνει τη δυνατότητα να μιλάμε συνέχεια διά της προσευχής μαζί Του, κι εμείς να μη θέλουμε; Είναι φοβερό! Και το παράξενο είναι ότι Εκείνος θέλει να μιλάμε μαζί Του, για να μας βοηθάει, κι εμείς βαριόμαστε!

- Γέροντα, πέφτω συχνά στη φλυαρία και μετά στενοχωριέμαι.

- Καλύτερα δεν είναι να μιλάς με τον Χριστό; Όποιος μιλάει με τον Χριστό, ποτέ δεν μετανιώνει. Η φλυαρία είναι βέβαια πάθος, αλλά, αν την αξιοποιήσεις πνευματικά, μπορεί να γίνει προϋπόθεση για την προσευχή. Άλλοι βαριούνται και να μιλήσουν. Εσύ έχεις μια δύναμη μέσα σου και μια ορμή να μιλάς. Αν το αξιοποιήσεις αυτό πνευματικά, θα αγιασθεί η ψυχή σου. Προσπάθησε να λες μόνο τα απαραίτητα με τους ανθρώπους και να μιλάς συνέχεια με τον Χριστό. Όταν θα αρχίζεις μια ταπεινή συζήτηση μαζί Του, δεν θα παίρνεις είδηση τι γίνεται γύρω σου· τόσο ενδιαφέρον και τόση γλυκύτητα θα έχει. Εμένα ακόμη και οι πνευματικές συζητήσεις με κουράζουν, ενώ στην προσευχή νιώθω μεγάλη ανάπαυση.

Η προσευχή είναι συνομιλία με τον Θεό. Μακαρίζω καμιά φορά εκείνους που έζησαν στην εποχή του Χριστού, γιατί έβλεπαν και άκουγαν τον ίδιο τον Χριστό και μπορούσαν να Του μιλήσουν. Αλλά σκέφτομαι ότι εμείς είμαστε σε καλύτερη θέση, γιατί εκείνοι δεν μπορούσαν να απασχολήσουν πολύ τον Χριστό, ενώ εμείς μπορούμε με την προσευχή να μιλάμε συνέχεια μαζί Του.

Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου, Λόγοι, Περί Προσευχής

Πηγή: imlemesou.org